

Un jutge demana al govern que desclassifiqui un document secret relacionat amb el 'cas Urigoitia'

L'Audiència de Madrid reobre el sumari de les escoltes del Cesid

Manté l'acusació contra el general Manglano i el coronel Perote

O. Martínez
MADRID

L'Audiència Provincial de Madrid va acordar ahir reobrir el sumari que investiga les escoltes presumptament il·legals del Centre Superior d'Investigació per a la Defensa (Cesid) en mantenir l'acusació per un delictes d'interceptació de comunicacions contra l'exdirector del servei secret, el general Emilio Alonso Manglano, el seu cap d'operacions, el coronel Juan Alberto Perote, i cinc membres més del centre. Els jutges accepten arxivar les acusacions pels delictes de prevaricació i malversació de cabals públics.

En un acte fet públic ahir, la secció 15 de l'Audiència Provincial de Madrid argumenta que la captació, gravació i conservació de les escoltes telefòniques es va realitzar per motius aliens a les funcions pròpies del Cesid.

Per aquest motiu, l'acte deixa parcialment sense efecte l'arxiu de la causa dictat per la titular del jutjat d'instrucció número 43 de Madrid, Ana Mercedes del Molino, que va confirmar la seva successora, Ana María Pérez Marugán. La sala acorda també que es prengui declaració al coronel Perote, com a imputat, perquè pugui respondre sobre les implicacions d'altres funcionaris del Cesid i incorporar a la causa les cintes gravades que figuren en la relació d'escoltes investigades. A més, donen llibertat a la jutge Pérez Marugán perquè practiqui les diligències oportunes.

Recurs dels afectats

S'estimen així parcialment els recursos formulats per l'Associació Lliure d'Advocats i per personatges espiaats, com l'advocat Antonio García Trevijano, el diputat d'IU Pablo Castellano, l'associació Civil Dianètica, José María Ruíz Mateos i els periodistes Pedro J. Ramírez, Jaime Campmany i Melchor Miralles. La jutge Del Molino va arxivar les actuacions en estimar que les escoltes van ser aleatòries, casuals i necessàries "per protegir interessos vitals" de l'Estat. No obstant, la sala indica que "si s'acceptés aquest arguments no estariem en un Estat de dret, sinó més aviat en un Estat policial". En l'acte s'exposa que les escoltes són "interceptacions i gravacions telefòniques sense control judicial i sense llei prèvia que les permeti", i que "els indicis apunten que van ser intervinguts i

El coronel Juan Alberto Perote

El general Emilio Alonso Manglano

El rei, polítics, empresaris i periodistes

L'anomenat *escàndol de les escoltes del Cesid* semblava la bomba definitiva i, encara que en aquell moment ningú no n'estava segur, així va ser. Va esclatar a mitjans de juny del 1995 —és a dir, fa una eternitat— i, com en tantes altres ocasions, va ser el diari *El Mundo* qui havia premut el detonador. Enormement desgastat per tretze anys en el poder i per un interminable enfilall d'escàndols, Felipe González resistia com podia gràcies a un fràgil acord amb els nacionalistes comandats per Jordi Pujol. En l'oposició, PP i IU-IC no deixaven de fustigar els socialistes amb tota la fúria de què eren capaços, i era molta.

Aleshores va destapar-se el cas. El servei d'intel·ligència militar havien espiaat importants personalitats de l'Estat, començant pel seu cap, el rei Joan Carles. També alguns ministres, dirigents polítics i periodistes havien estat víctima de les *punxades* telefòniques. Des de la Moncloa es va bastir, en un reflex defensiu, la un dia famosa *teoria de la conspiració*, que tractava de vincular Mario Conde, el coronel Perote i determinats jutges i periodistes a una

estratègia dissenyada amb un única obsessió: abatre l'executiu socialista.

Emilio Alonso Manglano va ser el primer a caure. No n'hi va haver prou. Poc després, González entregaria també els caps de Julián García Vargas i Narcís Serra. El vice-president va comparèixer el 21 de juny davant el ple del Congrés, en la que va ser probablement —i exceptuant el 23-F— la sessió més tumultuosa de la democràcia. "Pallasso, Mata-Hari, espia, mentider", són només alguns dels crits dels diputats del PP a Serra. La *crispació* va arribar aquell dia al paroxisme.

CiU va decidir obrir un parèntesi en la seva relació amb el PSOE. Joaquim Molins i Jordi Pujol van prologar el que vindria després: "Així no podem seguir..." El jonc s'acabaria trencant unes setmanes més tard. Però el calorós estiu del 95, un estiu molt llarg, va seguir avançant. El 19 de novembre es van convocar eleccions al Parlament. González va completar la presidència espanyola de la UE el 31 de desembre i, després, va convocar els espanyols a les urnes. El 3 de març, amb el cas arxivat, s'acabava el malson.

sobretot enregistrats i arxivats per motius totalment aliens a les funcions específiques del Cesid, sense que aparegui cap rastre de perill de la seguretat nacional".

Petició d'un document

D'altra banda, el jutge de San Sebastià que investiga la mort de Lucía Urigoitia en un enfrontament amb la Guàrdia Civil el 1987 ha sol·licitat de nou al govern que "desclassifiqui" un document del Cesid sobre la suposada manipulació de proves en aquest cas.

El document, publicat per un diari el passat 3 d'abril, afirma que "per evitar l'actuació dels jutges" que investigaven el 1987 la mort d'Urigoitia es van manipular proves que eren a casa del jutge instructor, com canviar el projectil i canó d'una pistola i manipular una armilla antibalses, i tot això sota les ordres del comandant José Ramón Pindado.